Panevėžio apygardos teismo nutartis

2026-09-23, bylos Nr. e2S-659-425/2026

Teismas: Panevėžio apygardos teismas
Dokumentas: Nutartis
Data: 2026-09-23
Bylos Nr.: e2S-659-425/2026
Teisminio proceso Nr.: 2-69-3-15950-2024-8
Bylos rūšis: Civilinė byla

Civilinė byla Nr. e2S-659-425/2026 Teisminio proceso Nr. 2-69-3-15950-2024-8 Procesinio sprendimo kategorija: 3.1.9.6.; 3.3.1.6.; 3.3.1.18.; 3.3.2.7. (S)

PANEVĖŽIO APYGARDOS TEISMAS
N U T A R T I S LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU
2026 m. rugsėjo 23 d. Panevėžys

Panevėžio apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjas Laimantas Misiūnas teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka nagrinėdamas ieškovo T. Z. atskirąjį skundą dėl Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų 2026 m. gegužės 13 d. nutarties civilinėje byloje pagal ieškovų T. Z. ir A. Z. ieškinį atsakovei J. M. dėl nepilnamečio vaiko gyvenamosios vietos ir bendravimo tvarkos su juo pakeitimo, išlaikymo priteisimo, išvadą duodanti institucija byloje Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos Kauno miesto vaiko teisių apsaugos skyrius, sprendžiant atsakovės J. M. prašymą dėl baudos skyrimo ieškovui T. Z.,

Aprašomoji dalis

nustatė:

Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 62³ straipsnio 1 dalies pagrindu ši byla, kuri yra teisminga Kauno apygardos teismui, buvo priskirta nagrinėti Panevėžio apygardos teismui ir teismas šioje byloje veikia Kauno apygardos teismo vardu.

Ginčo esmė

Kauno apylinkės teismo Kauno rūmuose buvo nagrinėjama civilinė byla pagal ieškovų T. Z. ir A. Z. ieškinį atsakovei J. M. dėl nepilnamečio vaiko gyvenamosios vietos ir bendravimo tvarkos su juo pakeitimo, išlaikymo priteisimo, išvadą duodanti institucija byloje Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnyba prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos Kauno miesto vaiko teisių apsaugos skyrius.

Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų 2025 m. kovo 7 d. nutartimi, siekiant vaiko ir skyrium gyvenančios motinos ryšį atkurti / sustiprinti, nustatyta laikina bendravimo tvarka, pagal kurią, ieškovas T. Z., be kita ko, įpareigotas pristatyti nepilnametį sūnų A. Z. į vaikų gerovės centro „Pastogė“ patalpas, adresu Kaune, P. Plechavičiaus g. 21, užtikrinti jo dalyvavimą susitikimuose ir pasiimti iš jų. Vilniaus apygardos teismo 2025 m. gegužės 8 d. nutartimi minėta nutartis papildyta galimomis tvarkos nevykdymo išlygomis dėl vaiko ligos ir dalyvavimo varžybose.

Atsakovė J. M. kreipėsi į teismą, prašydama ieškovui T. Z. skirti iki 300 Eur dydžio baudą, už kiekvieną Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų 2025 m. kovo 7 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. e2-813-1085/2025 (su Vilniaus apygardos teismo 2025 m. gegužės 8 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. e2S-1530-643/2025 atliktu papildymu)

nustatytos laikinos bendravimo tvarkos pažeidimo dieną. Prašyme nurodė, kad ieškovas nevykdo įpareigojimo pristatyti nepilnametį sūnų A. Z. į vaikų gerovės centro „Pastogė“ patalpas, adresu Kaune, P. Plechavičiaus g. 21, užtikrinti jo dalyvavimą susitikimuose ir pasiimti iš jų.

Ieškovai T. Z. ir A. Z. atsiliepime prašė atsakovės prašymą atmesti, nes bendravimo kategoriškai nenori pats A. Z., o jo nenoras yra sąlygotas netinkamo pačios atsakovės elgesio.

Išvadą teikianti institucija byloje išvadoje nurodė, kad A. Z. yra nepilnametis vaikas, todėl tėvas, su kuriuo šiuo metu gyvena vaikas, yra atsakingas bei privalo užtikrinti, kad teismo nutartis būtų realiai vykdoma.

Lietuvos teismų informacinės sistemos LITEKO duomenimis, Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų 2026 m. gegužės 26 d. sprendimu byla išnagrinėta iš esmės, ieškinys patenkintas iš dalies. Sprendime, be kita ko, nustatyta atsakovės J. M. ir nepilnamečio A. Z. bendravimo tvarka, sprendimas įsiteisėjęs.

Pirmosios instancijos teismo nutarties esmė

Kauno apylinkės teismo Kauno rūmai 2026 m. gegužės 13 d. nutartimi atsakovės prašymą tenkino iš dalies – skyrė ieškovui T. Z. 500 Eur dydžio baudą valstybės naudai už Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų 2025 m. kovo 7 d. nutarties (su Vilniaus apygardos teismo 2025 m. gegužės 8 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. e2S-1530-643/2025 atliktu papildymu) dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo nevykdymo.

Teismas nurodė, kad byloje nėra ginčo, jog laikina bendravimo tvarka nevykdoma. Pažymėjo, kad ieškovas turi pareigą sudaryti sąlygas vaikui bendrauti su skyrium gyvenančia mama, vykdyti teismo sprendimą, siekiant atkurti, sustiprinti vaiko ir motinos ryšį, nes tik taip bus užtikrinamos vaiko teisė į šeimos ryšių palaikymą. Nurodė, kad turėtų būti ne tik nedraudžiama, bet turėtų būti dedamos visos įmanomos pastangos nepilnametį vaiką tinkamai paruošti, motyvuoti, skatinti bendravimui su mama, aiškintis nenoro bendrauti priežastis ir, esant poreikiui, kreiptis į specialistus pagalbos siekiant spręsti vaiko neigiamus išgyvenimus ir jų pasekmes. Taip pat pažymėjo, kad teismo sprendimo (nutarties) nevykdymas negali būti pateisinamas vaiko nuomone.

Konstatavo, kad nepilnamečio vaiko išreikšta pozicija ir nenoras bendrauti su atsakove nėra visiškai savarankiški, galutinai susiformavę ir nepriklausomi nuo jį supančios aplinkos įtakos, o byloje esantys duomenys taip pat leidžia spręsti, kad ieškovo požiūris atsakovės atžvilgiu yra itin neigiamas.

Teismas taip pat konstatavo, kad byloje nenustatyta, jog būtų dedamos pakankamos ir nuoseklios ieškovo T. Z. pastangos atkurti nutrūkusį nepilnamečio vaiko ir atsakovės ryšį, nes realūs veiksmai, nukreipti į santykių atkūrimą, nėra vykdomi. Teismas sprendė, kad vien nepilnamečio vaiko išsakomas nenoras bendrauti su atsakove savaime nesudaro pakankamo pagrindo nevykdyti teismo nustatytos bendravimo tvarkos ar paneigti atsakovės teisę ir pareigą palaikyti ryšį su nepilnamečiu vaiku.

Be to, teismas pažymėjo, kad Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų 2025 m. kovo 7 d. nutartimi ieškovas, yra įpareigotas pristatyti nepilnametį vaiką į vaikų gerovės centro „Pastogė“ patalpas, adresu Kaune, P. Plechavičiaus g. 21, užtikrinti jo dalyvavimą susitikimuose ir pasiimti iš jų, o ne išmokyti nepilnametį vaiką vairuoti ar suteikti transporto priemonę, kad pats vaikas galėtų atvykti į susitikimus su atsakove.

Sprendė, kad yra visos civilinės atsakomybės taikymo sąlygos: neteisėti veiksmai – vaiko bendravimo su motina neužtikrinimas, kaltė, nes ieškovui buvo išaiškina jo pareiga vykdyti teismo nutartį, tačiau jis sąmoningai žinodamas savo elgesio pasekmes rinkosi ir renkasi neteisėtą veikimą, pasekmės – žala vaiko interesams – nutrūkęs vaiko ir motinos bendravimas, kas pažeidžia vaiko interesus ir teises, o tarp neteisėtų ieškovo veiksmų ir žalos vaiko interesams yra priežastinis ryšys.

Spręsdamas dėl skiriamos baudos dydžio teismas atsižvelgė į kilusius padarinius dėl teismo nutarties

netinkamo vykdymo (nutrūkęs vaiko ir skyrium gyvenančios mamos bendravimas), padaryto pažeidimo pobūdį (nestiprinamas/neatkuriamas vaiko emocinis santykis su skyrium gyvenančia mama), pasekmes (pažeista vaiko teisė bendrauti su skyrium gyvenančia mama), teisingumo, protingumo ir proporcingumo kriterijus, tai, kad nutartis iš dalies buvo vykdoma, bauda skiriama pirmą kartą, todėl ieškovui T. Z. skyrė 500,00 Eur dydžio vienkartinę baudą.

Atskirojo skundo ir atsiliepimo į jį argumentai

Atskiruoju skundu ieškovas T. Z. prašo Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų 2026 m. gegužės 13 d. nutartį panaikinti ir klausimą išspręsti iš esmės – J. M. prašymą dėl baudos skyrimo T. Z. atmesti.

Apelianto teigimu, priimdamas nutartį pirmosios instancijos teismas selektyviai vertino byloje surinktus įrodymus ir visiškai neištyrė bei absoliučiai nieko nepasisakė dėl motinos elgesio ir to, kaip netinkamas motinos elgesys neigiamai veikia vaiką, blogą vaiko savijautą susitikimų metu ir nenorą bendrauti su mama nulėmė būtent pačios mamos elgesys su vaiku iki bylos iškėlimo ir bylos nagrinėjimo metu. Nurodo, kad vaikui natūraliai formuojasi nenoras bendrauti su atsakove, nes jis nenori patirti neigiamų emocijų.

Pasak apelianto, bet koks vaiko vertimas bendrauti su mama ir vaikščioti į vaikų gerovės centrą „Pastogė“ yra laikytinas prievarta ir laikytinas neatitinkančiu vaiko interesų. Dėl minėtų priežasčių tėvui T. Z. negali būti skiriama jokia bauda už nutarties nevykdymą, nes savo pareigas jis įvykdė. Vaikas nenori bendrauti su mama ne dėl T. Z. neveikimo, kaip yra nurodoma atsakovės prašyme, o dėl netinkamo pačios mamos elgesio.

Apelianto teigimu, betarpiškas sūnaus ir mamos bendravimas nevyko dėl to, kad sūnus kategoriškai atsisakydavo ir atsisako bendrauti su mama. Siekdamas apsaugoti vaiko interesus, jo gerovę, nenorėdamas sukelti dar didesnio streso ir nerimo, vaiko tėvas negali prievarta versti nepilnamečio vaiko bendrauti su mama, jam kategoriškai atsisakant tai daryti, o būtent vaiko motina turi dėti maksimalias pastangas imtis reikiamų priemonių, kad realiai būtų siekiama vaiko ir jos santykio atstatymo. Byloje nėra pateikta jokių objektyvių įrodymų, kad mama realiai siekia atkurti santykį su vaiku.

Apeliantas nurodo, kad jis pasirūpino, kad vaikas išmoktų vairuoti ir įgytų vairuotojo bei traktorininko pažymėjimus, kad vaikas turėtų savo žinioje transporto priemonę, faktiškai įvykdė teismo nutartį dėl sūnaus pristatymo į susitikimus su motina vaikų gerovės centre „Pastogė“ ir jo bausti už nutarties nevykdymą nėra pagrindo.

Atsiliepime į atskirąjį skundą atsakovė J. M. prašo atskirąjį skundą atmesti ir palikti galioti Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų 2026 m. gegužės 13 d. nutartį.

Nurodo, kad tiek atskirajame skunde, tiek viso teisminio proceso metu buvo nuosekliai ir tendencingai formuojamas itin neigiamas motinos įvaizdis, tačiau daugelis teiginių nėra grindžiami jokiais objektyviais įrodymais, arba minėtieji įrodymai yra iškraipomi, juos interpretuojant ieškovui palankia puse. Vien deklaratyvūs teiginiai apie tariamai netinkamą motinos elgesį tėra gynybinė ieškovo pozicija, siekis pateisinti laikinos bendravimo tvarkos nevykdymą.

Mano, kad šiuo atveju egzistuoja visos civilinės atsakomybės taikymo sąlygos: neteisėti veiksmai (neveikimas) – vaiko nepristatymas į vaikų gerovės centro „Pastogė“ patalpas ir vaiko bendravimo su motina neužtikinimas, kaltė, nes ieškovas sąmoningai žinodamas savo elgesio pasekmes rinkosi ir vis dar renkasi neteisėtą neveikimą, pasekmės – žala vaiko interesams – nurauktas psichosocialinių paslaugų teikimas, sustabdytas pasiektas progresas (dėl vaiko gebėjimo reflektuoti, pasakyti ką jaučia), daroma žala vaiko psichologiniam saugumui, kas pažeidžia vaiko interesus ir teises. Žala vaiko interesams kilo iš neteisėto ieškovo neveikimo, nevykdant laikinos bendravimo tvarkos, todėl tarp neteisėto ieškovo neveikimo ir žalos vaiko interesams yra priežastinis ryšys.

Teigia, kad ieškovas, nedėdamas jokių pastangų užtikrinti sūnaus ir atsakovės bendravimą vaikų gerovės centro „Pastogė“ patalpose, psichosocialinių paslaugų teikimą, pažeidžia teismo sprendimų vykdymo privalomumo principą, trukdo vykdyti teisingumą.

Apeliacinio teismo nustatytos faktinės bylos aplinkybės

Bylos nagrinėjimo apeliacine tvarka ribas sudaro apeliacinio skundo faktinis ir teisinis pagrindas bei absoliučių sprendimo negaliojimo pagrindų patikrinimas (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 320 straipsnio 1 dalis). Atskiriesiems skundams nagrinėti taikomos taisyklės, reglamentuojančios procesą apeliacinės instancijos teisme (CPK 338 straipsnis). Absoliučių nutarties negaliojimo pagrindų, numatytų CPK 329 straipsnio 2 dalyje, apeliacinės instancijos teismas nenustatė, todėl pasisako tik dėl atskirojo skundo argumentų.

Nagrinėjamoje byloje keliamas klausimas dėl teismo nutarties, kuria patenkintas prašymas dėl baudos skyrimo ieškovui už nutarties dėl laikinųjų apsaugos priemonių – laikino atsakovės bendravimo su nepilnamečiu vaiku, nevykdymo, teisėtumo ir pagrįstumo.

CPK 315 straipsnio 2 dalies 3 punkte nustatyta, kad apeliacinis skundas nepriimamas ir grąžinamas jį padavusiam asmeniui, jeigu skundžiamas sprendimas, kuris pagal įstatymus negali būti apeliacinio apskundimo objektas. Jeigu ši aplinkybė paaiškėja nagrinėjant bylą apeliacine tvarka, apeliacinis procesas nutraukiamas (CPK 315 straipsnio 5 dalis). Šios taisyklės taikomos taip pat ir atskiruųjų skundų priėmimui ir nagrinėjimui (CPK 338 straipsnis).

CPK 334 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad pirmosios instancijos teismo nutartį galima apskųsti atskiruoju skundu tais atvejais, kai: apskundimo apeliacine tvarka galimybę numato CPK normos (CPK 334 straipsnio 1 dalies 1 punktas) arba tokia teismo nutartis užkerta kelią tolimesnei bylos eigai (CPK 334 straipsnio 1 dalies 2 punktas). Taigi, sprendžiant klausimą, ar pirmosios instancijos teismo priimta nutartis gali būti apeliacijos objektas, turi būti nustatyta, ar CPK normos numato tokios nutarties apskundimo galimybę. Paaiškėjus, kad įstatymo leidėjas šios nutarties apskundimo galimybės konkrečiai nenumatė, vertinama, ar tokia pirmosios instancijos teismo nutartis užkerta kelią tolimesnei bylos eigai.

Remiantis kasacinio teismo praktika, nutartis laikoma užkertančia galimybę proceso eigai, kai dėl jos priėmimo procesas byloje apskritai negali prasidėti, yra užbaigiamas arba dėl tokios nutarties priėmimo nebegalimas tolesnis procesas (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2019 m. rugsėjo 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-270-1075/2019). Netinkamas nutarties apskundimo tvarkos nurodymas rezoliucinėje dalyje nesudaro pagrindo nukrypti nuo imperatyvaus teisinio reglamentavimo ir nesuteikia asmeniui teisės atskiruoju skundu skųsti apeliacijos objektu negalintį būti teismo procesinį sprendimą (pvz., žr. Lietuvos apeliacinio teismo 2020 m. vasario 27 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 2-512-781/2020, 2020 m. gegužės 12 d. nutartį civilinėje byloje Nr. e2-882-241/2020, kt.).

CPK 106 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad teismas skiria baudas CPK nustatytais atvejais ir CPK nustatyto dydžio. Vienas iš tokių atvejų CPK 145 straipsnio 9 dalis, kurioje nurodyta, jog už šio straipsnio 1 dalies 6, 7, 8 ir 12 punktuose nustatytų apribojimų pažeidimą kaltiems asmenims teismo nutartimi gali būti skiriama iki 300 Eur bauda už kiekvieną pažeidimo dieną. Be to, ieškovas turi teisę išieškoti iš tų asmenų nuostolius, atsiradusius dėl teismo nutarties dėl laikinųjų apsaugos priemonių neįvykdymo.

Byloje nustatyta, kad Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų 2025 m. kovo 7 d. nutartimi nustatyta laikina bendravimo tvarka, pagal kurią, ieškovas T. Z., be kita ko, įpareigotas pristatyti nepilnametį sūnų A. Z. į vaikų gerovės centro „Pastogė“ patalpas, adresu Kaune, P. Plechavičiaus g. 21, užtikrinti jo dalyvavimą susitikimuose ir pasiimti iš jų. Atsakovė kreipėsi į teismą su prašymu prašydama skirti ieškovui baudą už nutarties dėl laikinųjų

apsaugos priemonių nevykdymą, nes įpareigojimo pristatyti vaiką į instituciją ieškovas nevykdo.

Skundžiama Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų 2026 m. gegužės 13 d. nutartimi atsakovės prašymas patenkintas iš dalies – ieškovui T. Z. CPK 145 straipsnio 9 dalies pagrindu skirta 500 Eur dydžio bauda valstybės naudai už Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų 2025 m. kovo 7 d. nutarties (su Vilniaus apygardos teismo 2025 m. gegužės 8 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. e2S-1530-643/2025 atliktu papildymu) dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo nevykdymo. Ieškovas, siekdamas paskirtos baudos panaikinimo, pateikė atskirąjį skundą, prašydamas nutartį dėl baudos skyrimo panaikinti.

CPK 151 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad visas šio skirsnio nustatyta tvarka priimtas pirmosios instancijos teismo nutartis dėl laikinųjų apsaugos priemonių dalyvaujantys byloje asmenys atskiruoju skundu gali skųsti aukštesnės instancijos teismui, išskyrus šio Kodekso numatytus atvejus. CPK 107 straipsnyje įtvirtinta teismo paskirtos baudos panaikinimo ir sumažinimo tvarka. Pagal šio straipsnio 1 dalį asmuo, kuriam paskirta bauda, per keturiolika dienų nuo nutarties priėmimo gali prašyti teismą, paskyrusį baudą, ją panaikinti ar sumažinti. Teismas tokį pareiškimą nagrinėja rašytinio proceso tvarka. CPK 107 straipsnio 2 dalyje nurodyta, jog dėl teismo nutarties, kuria pareiškimas panaikinti ar sumažinti baudą atmetamas, gali būti duodamas atskirasis skundas. Atskirąjį skundą gali paduoti tik asmuo, kuriam bauda paskirta.

Nepaisant to, kad Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų 2026 m. gegužės 13 d. nutarties rezoliucinėje dalyje nurodyta jos apskundimo tvarka, t. y. nurodyta, kad ši nutartis skundžiama per 7 dienas nuo jos priėmimo, nagrinėjamu atveju, ieškovas, nesutikdamas su jam paskirta bauda ar jos dydžiu, turėjo teisę ne skųsti nutartį, kuria jam paskirta bauda už laikinųjų apsaugos priemonių nevykdymą, bet paduoti pareiškimą pirmosios instancijos teismui dėl paskirtos baudos sumažinimo ar panaikinimo ir tik pirmosios instancijos teismui tokio pareiškimo netenkinus, galėjo paduoti atskirąjį skundą dėl atitinkamos teismo nutarties.

Tuo atveju, kai tam tikras teismo procesinis sprendimas negali būti apeliacijos objektu, reiškia, kad apeliacinės instancijos teismas neturi kompetencijos vertinti šio procesinio sprendimo teisėtumo ir pagrįstumo. Apeliacinės instancijos teisme paaiškėjus, kad skundžiama Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų 2026 m. gegužės 13 d. nutartis nėra apskundimo (apeliacijos) objektas, apeliacinis procesas pagal ieškovo T. Z. atskirąjį skundą dėl Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų 2026 m. gegužės 13 d. nutarties nutrauktinas (CPK 315 straipsnio 2 dalis, 3 punktas, 5 dalis, 338 straipsnis).

Pažymėtina, jog analogiškos pozicijos dėl tokio pobūdžio nutarčių apskundimo yra laikomasi ir teismų praktikoje (pvz., Lietuvos apeliacinio teismo 2018 m. sausio 18 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. e2-91-178/2018; Vilniaus apygardos teismo 2024 m. gruodžio 5 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e2S-3058-1012/2024; Klaipėdos apygardos teismo 2025 m. kovo 6 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e2S-221-613/2025; Šiaulių apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus 2025 m. kovo 12 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e2S-243-883/2025; Kauno apygardos teismo 2026 m. kovo 17 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e2S-393-1060/2026).

Ieškovui išaiškintina, kad pagal CPK 107 straipsnio 1 dalį asmuo, kuriam paskirta bauda, per keturiolika dienų nuo nutarties priėmimo gali prašyti teismą, paskyrusį baudą, ją panaikinti ar sumažinti. Teismui tokio prašymo netenkinus, asmuo jau turi teisę paduoti atskirąjį skundą dėl nutarties, kuria spręstas klausimas dėl baudos panaikinimo/sumažinimo (CPK 107 straipsnio 2 dalis). Keturiolikos dienų terminas nėra naikinamasis, esant svarbioms priežastims jis gali būti atnaujinamas (CPK 78 straipsnio 1 dalis), todėl šio apeliacinio proceso nutraukimas nereiškia, kad teisė į baudos panaikinimą ar jos sumažinimą ieškovui yra paneigta.

Apeliacinės instancijos teismas konstatuoja, kad pirmosios instancijos teismas nepagrįstai priėmė ieškovo atskirąjį skundą dėl Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų 2026 m. gegužės 13 d. nutarties, kuria ieškovui paskirta bauda, panaikinimo, nes ši nutartis pagal įstatymą negali būti apeliacinio (atskirojo) skundo objektas. Dėl to apeliacinis procesas, pradėtas pagal ieškovo atskirąjį skundą, nutraukiamas (CPK 315 straipsnio 2 dalies

3 punktas, 5 dalis, 338 straipsnis).

Rezoliucinė dalis

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 315 straipsnio 5 dalimi, teismas

nutaria:

apeliacinį procesą pagal ieškovo T. Z. atskirąjį skundą dėl Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų 2026 m. gegužės 13 d. nutarties nutraukti.

Teisėjas Laimantas Misiūnas